Ecuatorul si polii

Impreuna sintem foarte dialectici
(Tu stii ca a fost cea mai frumoasa
Zi din viata mea?
Ce bine-ar fi sã fie asa. "Ba da".
Te rog fraza asta sã n-o tai)
De fapt, poezia de dragoste ar trebui sã fie semnata
Chiar de muze.
Poetii sã se inspire si ele sã puna degetul.
Tu sã intinzi aripa peste versurile mele
"N-am intins-o?"
Asa, o pana. Vreau o filfiire deplina.

Simteai ca veneai pânã lângã mine
Si deodata un gol de aer.
Ce se intimpla?
Mã gindeam la tine.
Golurile de aer nu stiu ce-o fi cu ele,
Asa e când zbori, zburam spre tine.
"Oricum, eu receptam fluidul."
Si eu mã ghidam tot dupa fluid.
Noi nu lucram decât pe
Baza de flux magnetic.
Stii ca la ecuator cântarim
Mai mult decât la poli?

In orice caz, când sintem impreuna
Cintarim mai mult,
Sintem doua ecuatoare incolacite
Doua ecuatoare si - un pol - ca niste serpi.
De ce numai unul?
Pentru unitatea contrariilor.
Plus cea mai ieftina energie...
Nu stiu daca intelegi?
Ce zici de titlul asta?
Esti ca o sfera de sticla
In care Dumnezeu a strecurat
Si-un clopotel.
Când se-nvirteste pamintul, suna clopotelul.
Tu suni. Da, dar n-am sunetul frumos
Decât în sfera de sticla
Vibrez din toata fiinta
Si tu-mi culegi vibratiile
Si mi le restitui, sarutate.